

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 220.161 van 3 juli 2012
in de zaak A. 200.376/VII-38.112.**

In zake : Regine VANDAMME
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Johan Verstraeten
kantoor houdend te 3000 Leuven
Vaartstraat 68-70
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Dirk Abbeloos
kantoor houdend te 9200 Dendermonde
Noordlaan 82-84
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomen partij :
de NV KUWAIT PETROLEUM BELGIUM
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Willem Slosse
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Brusselstraat 59
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 30 mei 2011, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 16 maart 2011 waarbij het beroep ingesteld tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Antwerpen van 23 september 2010, houdende het weigeren van de milieuvergunning aan de NV Kuwait Petroleum Belgium voor de exploitatie, na verandering door uitbreiding, wijziging en toevoeging, van een

tankstation, gelegen aan de Steenweg op Mol 118 te Turnhout, gegrond wordt verklaard, de beroepen beslissing wordt opgeheven en de gevraagde vergunning onder voorwaarden wordt verleend.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekster heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 1 september 2011. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Eerste auditeur Eric Lanckswertdt heeft een verslag opgesteld.

De verzoekster heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De tussenkomende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 24 mei 2012.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Tim Souverijns, die loco advocaat Johan Verstraeten verschijnt voor de verzoekster, advocaat Patrick Vandendael, die loco advocaat Dirk Abbeloos verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Bernard Derveaux, die loco advocaat Willem Slosse verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Eric Lanckswertdt heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 26 februari 2004 verleent de deputatie van de provincie Antwerpen aan de tussenkomende partij een aktename geldend als vergunning voor de exploitatie van een tankstation, gelegen te Turnhout op de hoek van de Steenweg op Mol en de Parklaan, omvattende 65.000 liter benzine en 35.000 liter diesel, voor een termijn verstrijkend op 1 september 2011.

3.2. De tussenkomende partij dient op 25 maart 2010 een milieuvergunningsaanvraag in voor de exploitatie van een volledig vernieuwd tankstation, uitgebreid met een mini-market en een carwash.

3.3. Op 23 september 2010 weigert de deputatie van de provincie Antwerpen de gevraagde vergunning. De aanvraag wordt niet verenigbaar geacht met de ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften. Er wordt onder meer op gewezen dat een bestaande bunker, die dateert van de Eerste Wereldoorlog, gevrijwaard moet blijven.

3.4. De tussenkomende partij stelt tegen deze weigeringsbeslissing een bestuurlijk beroep in.

3.5. In het kader van de beroepsprocedure worden een aantal adviezen uitgebracht.

Het agentschap Ruimte en Erfgoed en de afdeling Stedenbouwkundig Beleid en Onroerend Erfgoedbeleid adviseren ongunstig, aangezien de aanwezige bunker gevrijwaard moet blijven. Luidens deze adviezen

is een herschikking van de geplande constructies dan ook noodzakelijk en dienen bovendien de afstanden tot de perceelsgrenzen te worden gerespecteerd en een voldoende breed groenscherp te worden aangelegd. De Vlaamse Milieumaatschappij adviseert gunstig. De afdeling Milieuvergunningen en de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie adviseren voorwaardelijk gunstig.

3.6. Op 16 maart 2011 verklaart de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur het bestuurlijk beroep gegrond, heft zij de weigeringsbeslissing van de deputatie van de provincie Antwerpen van 23 september 2010 op en verleent zij de gevraagde milieuvergunning, mits het opleggen van een aantal voorwaarden.

Dit is het bestreden besluit, dat luidt als volgt :

"(...)

Gelet op de ligging van de inrichting in een woongebied volgens het gewestplan 'Turnhout', vastgesteld bij koninklijk besluit van 30 september 1977;

Overwegende dat woongebieden bestemd zijn voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf, voor zover deze taken van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd, voor groene ruimten, voor sociaal-culturele inrichtingen, voor openbare nutsvoorzieningen, voor toeristische voorzieningen, voor agrarische bedrijven;

Overwegende dat een tankstation principieel verenigbaar is met de bestemmingsvoorschriften van een woongebied;

Overwegende dat de milieuvergunningsaanvraag een bestaand tankstation betreft dat veranderd wordt; dat een groenscherp wordt voorzien; dat de inrit van het tankstation op 3 m gelegen is van de perceelsgrens met de dichtstbijgelegen woning; dat binnen de 3 m met de dichtstbijgelegen woning geen installaties gepland worden;

Overwegende dat de bunkers niet werden geklasseerd, noch als beschermd monument opgenomen werden op een inventarislijst; dat de bunkers weinig toegankelijk zijn voor het publiek, omdat ze gelegen zijn op een privéterrein met tankstation;

Overwegende dat de exploitatie van de inrichting vanuit stedenbouwkundig en ruimtelijk oogpunt verenigbaar is met de toepasselijke ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften;

Overwegende dat de inrichting gelegen is op de zuidelijke hoek van het kruispunt Parklaan en Steenweg op Mol te Turnhout; dat op het kadastraal perceel 2-N-257P5 er thans ook een carwash in gebruik is die door de exploitant

verhuurd wordt aan derden;

Overwegende dat aan de percelen, waarop de gevraagde exploitatie is gepland, aan de Steenweg op Mol, de Parklaan, een perceel met een woning en een perceel met een winkel palen;

Overwegende dat de vergunningsaanvraag voor de beide kadastrale percelen een BOFAS attest bevat waarin gesteld wordt dat er geen verbod tot aflevering van een milieuvergunning voor de uitbating of indienststelling van een tankstation is;

Overwegende dat het bestaande benzinestation vernieuwd wordt; dat er 2 nieuwe, ondergrondse, dubbelwandige gecompartmenteerde tanks van elk 50.000 l komen ter vervanging van de huidige tanks, een nieuwe tankpiste en nieuwe verdeelpompen;

Overwegende dat de bestaande carwash wordt afgebroken en vervangen door een nieuwe tunnelcarwash (7 m x 25 m) met daarnaast een gebouw met een oppervlakte van ca. 19,4 m op 19,4 m; dat in dit gebouw er onder andere een ruime shop, een technisch lokaal voor de carwash, een keuken, een bureau en sanitaire installaties wordt ondergebracht; dat dit gebouw en de carwash gedeeltelijk op het toegevoegde perceel komen;

Overwegende dat de 2 ondergrondse tanks geplaatst worden op een afstand van meer dan 3 meter van de perceelsgrenzen en van het nieuwe gebouw; dat de tanks dubbelwandig zijn en voorzien van een permanent lekdetectiesysteem en een overvulbeveiliging; dat de vulpunten bovengronds worden voorzien op de vloeiستofdichte tankpiste en op meer dan 2 meter van de dichtstbijzijnde ondergrondse tank; dat de ontluchtingsleidingen worden voorzien op 3 m afstand van de westelijke perceelsgrens en op ca. 3 meter van de tunnelcarwash; dat er 3 nieuwe multiproductpompen worden geplaatst elk toegerust met 6 verdeelslangen;

Overwegende dat de in- en uitrit naar het benzinestation gebeurt vanaf de Steenweg op Mol; dat langsheen de oostelijke perceelsgrens er parkeerplaatsen worden voorzien en 2 plaatsen uitgerust met een stofzuiger; dat er een aparte losplaats is voor de tankwagen, welke vloeiستofdicht is uitgevoerd en voorzien is van een rioleringskolk, die aangesloten is op de KWS-afscheider;

Overwegende dat het niet-verontreinigd hemelwater afkomstig van daken, de luifel, wegenis en andere verhardingen, afgeleid wordt naar 2 regenwaterputten van elk 10.000 liter en vervolgens gaat naar een infiltratiebekken van 36 m² met een volume = 28.800 l; dat volgens bijlage E8 van de aanvraag het hemelwater van de regenwaterputten hergebruikt zou worden in de sanitaire installaties;

Overwegende dat het potentieel verontreinigd hemelwater van de tankpiste en de vulpunten van de ondergrondse houders via een KWS-afscheider wordt geloosd in de openbare riolering (centraal gebied) langsheen de Parklaan samen met het bedrijfsafvalwater van de carwash en het huishoudelijk afvalwater; dat het huishoudelijk afvalwater afkomstig is van de sanitaire installaties van de shop en van douches en het lozingsdebiet maximaal 70 m³/j bedraagt ;

Overwegende dat de nieuwe tunnelcarwash een volledig automatische carwash betreft; dat de chauffeur zijn voertuig moet verlaten voor de wasbeurt begint en dat tijdens het wassen de poorten van de washal gesloten zijn; dat er een aantal preventieve maatregelen getroffen zijn zoals de installatie van een

rook- en warmtedetector, een noodstop, een nooddeur, het automatisch stoppen bij het disfunctioneren van de wasinstallatie;

Overwegende dat het waswater van de carwash doorheen 3 recuperatiebekkens van elk 10.000 l wordt gestuurd en dat een gedeelte van het afvalwater uit het laatste recuperatiebekken wordt hergebruikt in de carwash; dat het overige afvalwater behandeld wordt via een KWS-afscheider met coalescentiefilter (capaciteit 10 l/s) alvorens geloosd te worden in de openbare riolering; dat de coalescentiefilter en de bijhorende slibvangput minstens 1 maal per jaar zal geledigd worden;

Overwegende dat de aanvraag voor de carwash betrekking heeft op het wassen van ongeveer 50 wagens per dag en het lozen van maximaal 20 m³ per dag bedrijfsafvalwater, afkomstig van de carwash, in de openbare riolering; dat volgens de Best Beschikbare Technieken Car- en Truckwash, het gerelateerd waterverbruik moet beperkt worden tot maximum 315 l/wasbeurt;

Overwegende dat de nieuwe tunnelcarwash in een noord - zuid richting wordt georiënteerd en dichterbij komt bij de zuidelijk gelegen woning; dat door de ligging nabij de Parklaan het actueel achtergrondgeluid reeds aanzienlijk is; dat de carwash volledig automatisch zal werken en tijdens de werking de poorten worden gesloten; dat bij de bestaande carwash de poorten meestal niet gesloten zijn zodat er aangenomen kan worden dat er geen wezenlijke verhoging zal zijn van de geluidshinder; dat na de ingebruikname van de nieuwe carwash een controlemeting inzake geluid moet uitgevoerd worden door de exploitant; dat er een bord moet geplaatst worden met de vermelding dat het verboden is de geluidsinstallatie van de wagen aan te zetten tijdens het stofzuigen;

Overwegende dat uit het beroepschrift ook blijkt dat de carwash niet tussen 22 h en 7 h zal gebruikt worden; dat dit opgelegd wordt in een bijzondere voorwaarde;

Overwegende dat gesteld kan worden dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting veroorzaakt door de gevraagde exploitatie, mits naleving van de milieuvergunningvoorwaarden, tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt;

Overwegende dat er bijgevolg aanleiding toe bestaat het beroep gegrond te verklaren, de bestreden beslissing op te heffen en de gevraagde vergunning te verlenen;

BESLUIT :

Artikel 1. Het ontvankelijk bevonden beroep van de NV Kuwait Petroleum Belgium, Brusselstraat 59, 2018 Antwerpen, aangetekend tegen de beslissing nr. MLAV1/1000000092/nvd/ag van 23 september 2010 van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen (...) wordt gegrond verklaard.

Art. 2. De bestreden beslissing nr. MLAV1/1000000092/nvd/ag van 23 september 2010 van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen (...) wordt opgeheven.

Art. 3. Aan de NV Kuwait Petroleum Belgium, Brusselstraat 59, 2018 Antwerpen wordt, onder de voorwaarden bepaald in onderhavig besluit, vergunning verleend om een tankstation gelegen te 2300 Turnhout, Steenweg op Mol 118, op de kadastrale percelen, afdeling 2, sectie N, perceelnummers 257p5 en 257z5, te exploiteren na verandering door uitbreiding, wijziging en

toevoeging met perceel 257z5, zodat het voortaan omvat:

- lozen van 2,040 m³/uur, 20 m³/dag en 4.080 m³/jaar bedrijfsafvalwater via een KWS-afscheider (toename met 0,04 m³/uur);
- wassen van 50 voertuigen per dag (nieuw);
- de opslag van 50.000 l benzine (20.000 l + 30.000 l) in een gecompartmenteerde tank (vermindering met 15.000 l);
- de opslag van 50.000 l mazout (15.000 l + 35.000 l) in een gecompartmenteerde tank (uitbreiding met 15.000 l);
- verdeelinstallatie met 18 verdeelslangen (uitbreiding met 9 slangen);
- de opslag van 5.000 l gevaarlijke producten in kleinverpakkingen (nieuw);
- koelinstallaties van 5,52 kW, airco van 15,1 kW en luchtcompressor van 5,48 kW tot een totaal vermogen van 26,1 kW.

(...)

Art. 5.

De milieuvergunning wordt verleend voor een termijn van twintig jaar die aanvangt op de datum van dit besluit, (...)

Art. 6. De milieuvergunning is afhankelijk van de strikte naleving van de volgende voorwaarden:

- V01 Algemene milieuvoorwaarden - algemeen;
- V02 Algemene milieuvoorwaarden - geluid;
- V03 Algemene milieuvoorwaarden - oppervlaktewater;
- V26 Bedrijfsafvalwaters;
- V37 Garages, parkeerplaatsen en herstellingswerkplaatsen voor motorvoertuigen;
- V38 Gassen - gemeenschappelijke bepalingen;
- V40 Gassen - installaties voor het fysisch behandelen van gassen onder andere koelinstallaties, compressoren;
- V46A Opslag van gevaarlijke producten - algemene bepalingen;
- V46B Opslag van gevaarlijke producten - opslag van gevaarlijke vloeistoffen in ondergrondse houders;
- V46C Opslag van gevaarlijke producten - opslag van gevaarlijke vloeistoffen in bovengrondse houders;
- V47 Beheersing van de uitstoot van vluchtige organische stoffen (VOS) bij de opslag en verlading van gevaarlijke vloeistoffen;
- V57 Opslag van gevaarlijke producten - Brandstof-verdeelinstallaties voor motorvoertuigen;

Bijzondere vergunningsvoorwaarden:

- de carwash mag niet gebruikt worden tussen 22 uur en 7 uur;
- een bord moet geplaatst worden met de vermelding dat het verboden is de geluidsinstallatie van de wagen aan te zetten tijdens het stofzuigen;
- tijdens het wasproces worden de poorten van de tunnelcarwash gesloten;
- de luchtcompressoren en de koelgroep worden binnen in het gebouw geplaatst;
- het niet verontreinigd hemelwater moet gerecupereerd worden;
- het waterverbruik van de carwash moet beperkt worden tot maximum 315 l/wasbeurt.

(...)"

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

4. In een eerste middel voert de verzoekster de schending aan van het beginsel "patere legem quam ipse fecisti", van het vertrouwens- en motiveringsbeginsel en van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet. Zij zet uiteen dat het bestreden besluit de verdwijning meebrengt van de bunker "Stellung Antwerpen-Turnhout", zijnde een unieke Duitse afwachtingsbunker voor mitrailleursschutters daterend uit de Eerste Wereldoorlog, die een grote historische waarde heeft en als cultureel erfgoed moet worden beschouwd, hetgeen wordt bevestigd door het advies van de milieudienst van de Stad Turnhout van 21 maart 2011, een studie van het Simon Stevin Vlaams Vestingbouwkundig Centrum en een antwoord van de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand op een parlementaire vraag van 16 juni 2010. Nu blijkt dat diezelfde overheid niet alles in het werk stelt om de historisch waardevolle bunker te beschermen, maar integendeel een milieuvergunning verleent voor de uitbreiding van een tankstation waardoor de bunker verdwijnt, acht de verzoekster het beginsel "patere legem quam ipse fecisti" en het vertrouwensbeginsel geschonden. Voorts betoogt zij dat ten gunste van de inwoners van de gemeenten Beerse en Oud-Turnhout de "Vleermuizenbunker" aan de Wieltjes te Turnhout wel opengesteld is voor het publiek. Dat de overheid haar vooropgesteld beleid om waardevolle historische elementen te vrijwaren wel trouw blijft ten aanzien van de inwoners van de gemeenten Beerse en Oud-Turnhout, terwijl dit niet het geval is ten aanzien van de inwoners van de stad Turnhout, houdt volgens de verzoekster een duidelijke schending in van het gelijkheidsbeginsel. Ten slotte stelt zij dat ook het motiveringsbeginsel geschonden is, aangezien deze ongelijke behandeling, ondanks de vele geformuleerde bezwaren, nergens in het bestreden besluit gemotiveerd wordt.

5. De verwerende partij antwoordt dat de bevoegde Vlaamse minister in zijn antwoord op de bedoelde parlementaire vraag van 16 juni 2010 geenszins heeft verklaard dat de betrokken bunker behouden dient te blijven. Bovendien stelt zij dat de in de loop van de vergunningsprocedure verleende adviezen niet bindend zijn en dat de bunkers niet tot beschermd monument zijn verklaard.

6. De tussenkomenende partij laat vooreerst gelden dat overeenkomstig artikel 8octies, § 2, van hoofdstuk Ibis van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (hierna : milieuvergunningsdecreet) gedurende de milieuvergunningsprocedure enkel rekening dient te worden gehouden met de milieugebonden en de planologische bezwaren, zodat het middel waarin wordt aangevoerd dat een milieuvergunning onvoldoende rekening houdt met de vermeende historische waarde van een bunker, in elk geval ongegrond is. Zij acht het beginsel "patere legem quam ipse fecisti" dan ook niet geschonden door het bestreden besluit, aangezien bezwaren inzake de betrokken bunker enkel gedurende de stedenbouwkundige vergunningsprocedure aan bod dienen te komen. Voorts stelt zij dat men als eigenaar in alle vrijheid over zijn eigendom moet kunnen beschikken, dat enkel wanneer een onroerend goed tot beschermd monument wordt verklaard aan die vrijheid beperkingen worden gesteld en dat een antwoord van een minister op een parlementaire vraag geen "rechtsregel" is die dergelijke beperkingen kan opleggen. Wat de vermeende schending van het gelijkheidsbeginsel betreft, voert zij aan dat te dezen geen sprake is van vergelijkbare situaties, aangezien de plaatselijke toestand in de gemeenten Beerse en Oud-Turnhout de facto anders is dan de situatie in de stad Turnhout. Ook wijst zij erop dat de "Vleermuisbunker" aan de Wieltjes te Turnhout gelegen is in landschappelijk waardevol agrarisch gebied in een open omgeving, terwijl de bunker op het terrein aan de Steenweg op Mol gelegen is in woongebied in een druk bebouwde omgeving, zodat het geen ruimtelijk vergelijkbare situaties betreft.

7. De verzoekster repliceert dat het bezwaar inzake de bunker "Stellung Antwerpen-Turnhout" wel degelijk milieugebonden is en als dusdanig

behandeld diende te worden in de milieuvergunning, aangezien de omgeving van die bunker als jachtgebied voor vleermuizen geldt. Bovendien wijst zij erop dat artikel 8octies, § 2, van het milieuvergunningsdecreet niet uitsluit dat in de milieuvergunnings- en stedenbouwkundige vergunningsprocedure dezelfde bezwaren worden behandeld en aldus stedenbouwkundige en ruimtelijk gebonden bezwaren mee in rekening worden genomen. Met betrekking tot de parlementaire vraag van 16 juni 2010, stelt zij dat de minister in zijn antwoord heeft benadrukt dat het de bedoeling is om relicten, beschermd of niet, te bewaren en om de vergunningverlenende overheden en de bouwheren hiervan te overtuigen. Volgens de verzoekster getuigt het bestreden besluit dan ook niet van een afdoende motivering, waar diezelfde overheid in dat besluit stelt dat de bunker niet beschermd is en als dusdanig niet in acht moet worden genomen. De verzoekster merkt ook op dat wanneer een overheid een niet-bindend advies naast zich neerlegt, dit een schending van de beginselen van behoorlijk bestuur kan inhouden. Voorts wijst zij op artikel 544 van het burgerlijk wetboek, dat toelaat aan het eigendomsrecht beperkingen op te leggen met het oog op het algemeen belang, zodat het haar niet als onwettig voorkomt wanneer de minister, teneinde een historisch waardevolle bunker te beschermen, het eigendomsrecht op minimale wijze beperkt.

8. In haar laatste memorie benadrukt de verzoekster dat de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand een concrete toezegging heeft gedaan inzake het behoud van de betrokken bunker, door uitdrukkelijk aan te geven er grote waarde aan te hechten. Nu door geen van de partijen ontkend wordt dat de bunker uniek is en grote historische waarde heeft, is de verzoekster van mening dat de uitspraak van de minister "dat men niet elke bunker, als los element, kan beschermen" niet van toepassing is op de betrokken bunker. Zij laat voorts nog gelden dat de beginselen van behoorlijk bestuur zijn geschonden, wegens het niet afdoende weergeven van de redenen waarom wordt afgeweken van het ongunstig advies van "Onroerend Erfgoed Antwerpen dd. 6 mei 2010".

Beoordeling

9. Wat betreft de aangevoerde schending van de regel "patere legem quam ipse fecisti", wordt vastgesteld dat de verzoekster niet aanduidt welke algemeen geldende norm de verwerende partij met betrekking tot het behoud van de betrokken bunker zou hebben uitgevaardigd. Het antwoord van een Vlaamse minister op een parlementaire vraag kan niet als een rechtsregel worden beschouwd.

10. Het vertrouwensbeginsel is een beginsel van behoorlijk bestuur dat moet vermijden dat de rechtmatige verwachtingen welke een persoon uit het bestuursoptreden put, te kort worden gedaan. Het vertrouwensbeginsel kan enkel geschonden zijn wanneer eenzelfde overheid op een niet te verantwoorden wijze terugkomt op een vaste gedragslijn of op toezeggingen of beloften die zij in een bepaald concreet geval heeft gedaan.

Te dezen blijkt niet dat de verwerende partij bepaalde concrete toezeggingen heeft gedaan omtrent het behoud van de betrokken bunker. Evenmin is er sprake van een vaste gedragslijn van de verwerende partij die bij de verzoekster gerechtvaardigde verwachtingen heeft gewekt. Ten aanzien van de bewuste bunker zijn geen juridisch afdwingbare beschermingsmaatregelen genomen. In antwoord op de parlementaire vraag van 16 juni 2010 wijst de bevoegde Vlaamse minister er overigens zelf op dat het onmogelijk is om elke bunker, als los element, te beschermen. De verzoekster kon er dan ook niet zonder meer van uitgaan dat de verwerende partij de concrete toezegging had gedaan of een zodanig vaste gedragslijn had aangenomen dat de bunker met zekerheid gevrijwaard zou blijven en aldus geen vergunning zou worden afgeleverd.

11. Het gelijkheidsbeginsel houdt in dat wie zich in dezelfde toestand bevindt, op dezelfde wijze behandeld moet worden. Het gelijkheidsbeginsel kan slechts geschonden zijn indien in rechte en in feite gelijke gevallen ongelijk werden behandeld zonder dat er voor deze ongelijke behandeling

een objectieve verantwoording bestaat. Het behoort aan de verzoekende partij, die aanvoert dat het gelijkheidsbeginsel werd geschonden, dit in het verzoekschrift met concrete en precieze gegevens aan te tonen.

Te dezen beroept de verzoekster zich op een discriminatie van de inwoners van de stad Turnhout ten opzichte van de inwoners van de gemeenten Beerse en Oud-Turnhout, aangezien de overheid de bij de milieuvergunning betrokken bunker laat verdwijnen en de zogeheten "Vleermuizenbunker" behoudt en bijgevolg enkel ten aanzien van de inwoners van de gemeenten Beerse en Oud-Turnhout haar vooropgesteld beleid om historisch waardevolle elementen te vrijwaren trouw blijft. Vooreerst is het onduidelijk waarin de discriminatie precies is gelegen, nu het verdwijnen van de ene bunker en het behoud van het genot van de andere bunker ten aanzien van alle inwoners geldt, zowel deze van de stad Turnhout als van de gemeenten Beerse en Oud-Turnhout. Bovendien toont de verzoekster niet aan dat sprake is van in rechte en in feite gelijke gevallen, en met name dat de "Vleermuizenbunker" gelijkaardig zou zijn aan de bij de milieuvergunning betrokken bunker, in een vergelijkbare omgeving zou zijn gelegen en wél door de verwerende partij gevrijwaard zou zijn in het kader van een gelijkaardige milieuvergunningsaanvraag.

12. Wat de aangevoerde schending van het motiveringsbeginsel betreft, zijn in het bestreden besluit zelf de motieven aan te treffen op grond waarvan de verwerende partij, niettegenstaande de aanwezigheid van de bunker, toch meende de milieuvergunning te kunnen verlenen. In die motieven wordt gesteld dat "de bunkers niet werden geklasseerd, noch als beschermd monument opgenomen werden op een inventarislijst" en dat "de bunkers weinig toegankelijk zijn voor het publiek, omdat ze gelegen zijn op een privéterrein met tankstation". Het blijkt niet dat die motieven onjuist, onwettig of kennelijk onredelijk zouden zijn. Die motieven volstaan om te doen begrijpen waarom de adviezen van het agentschap Ruimte en Erfgoed en van de afdeling Stedenbouwkundig Beleid en Onroerend Erfgoedbeleid niet werden gevolgd.

Het eerste middel is niet gegrond.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

13. In een tweede middel voert de verzoekster de schending aan van het koninklijk besluit van 30 september 1977 houdende vaststelling van het gewestplan Turnhout, van artikel 5 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, (hierna : inrichtingsbesluit) van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het motiverings- en zorgvuldigheidsbeginsel. Zij zet uiteen dat de inrichting, met een oppervlakte van 900 m², onverenigbaar is met het residentieel karakter van het woongebied waarin ze is gelegen, dat deze onverenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening reeds werd aangevoerd in de bezwaarschriften en bevestigd door het college van burgemeester en schepenen van de stad Turnhout bij de weigering van de stedenbouwkundige vergunning, dat ook het agentschap Ruimte en Erfgoed en de afdeling Stedenbouwkundig Beleid en Onroerend Erfgoedbeleid ongunstig hebben geadviseerd, dat in zijn arrest nr. 108.541 van 27 juni 2002 de Raad van State evenzeer in die zin heeft geoordeeld in een gelijkaardige zaak met betrekking tot de uitbreiding van een tankstation in woongebied en dat het bestreden besluit de verenigbaarheid van de inrichting met de onmiddellijke omgeving niet of nauwelijks onderzoekt. De verzoekster stelt dat van een zorgvuldige overheid minstens mag worden verwacht dat deze de veiligheids- en gezondheidsrisico's mee in rekening neemt bij de beoordeling van een milieuvergunningsaanvraag, in het bijzonder wanneer te midden van een bebouwd woongebied veel giftige en gevaarlijke stoffen worden opgeslagen in een klasse 1-inrichting die geacht wordt bijzonder hinderlijk te zijn, zoals 5.000 liter gevaarlijke producten in kleinverpakkingen, LPG, benzine en diesel. Ook wijst zij op het historisch karakter van de aanwezige bunker, welke door de uitbreiding van het tankstation dreigt te verdwijnen, op de intentieverklaring van de overheid om

alle bunkers te bewaren en op de, als gevolg van die verklaring, onvoldoende motivering van het bestreden besluit dat de bunker simpelweg niet in rekening neemt omdat hij niet beschermd is. Voorts acht de verzoekster het motiveringsbeginsel geschonden, doordat het bestreden besluit nergens overweegt dat strengere veiligheidswaarborgen dan normaal vereist zijn vermits het een tankstation te midden een woongebied betreft. Zij merkt nog op dat nergens wordt verduidelijkt wat onder "aanvaardbaar niveau van hinder" moet worden begrepen en stelt zich de vraag of dat niveau voor haar hoger is dan voor een andere burger nu luidens het bestreden besluit "door de ligging nabij de Parklaan het actueel achtergrondgeluid reeds aanzienlijk is".

14. De verwerende partij antwoordt dat het bestreden besluit de essentiële bezwaren inzake ruimtelijke ordening op gemotiveerde wijze weerlegt en ook ingaat op de ongunstige adviezen door te voorzien in een groenscherm, de afstanden tot de perceelsgrenzen te respecteren en de aanwezigheid van de bunker te evalueren. De verwerende partij nuanceert het vermeende residentiële karakter van de omgeving van de inrichting, aangezien op het betrokken perceel reeds een carwash aanwezig is, de inrichting gelegen is op de hoek van het kruispunt van de Parklaan met de Steenweg op Mol, zowel ten oosten als ten westen van de inrichting zich een zone bevindt voor ambachtelijke bedrijven en KMO's en op een aanpalend perceel van de inrichting zich een winkel bevindt. Zij is van mening dat het bestreden besluit op zorgvuldige wijze de verenigbaarheid van de inrichting met de onmiddellijke omgeving motiveert. Voorts merkt zij op dat het bestreden besluit het plaatsen van de twee ondergrondse tanks uitvoerig beoordeelt en stelt zij zich de vraag welke andere maatregelen zij mogelijk nog had kunnen nemen om de vermeende veiligheidsproblemen uit te sluiten.

15. De tussenkomende partij stelt vooreerst dat op grond van artikel 8octies, § 2, van het milieuvergunningsdecreet alle bezwaren met betrekking tot de stedenbouwkundige of ruimtelijke aspecten uitsluitend aan bod dienen te komen tijdens de stedenbouwkundige vergunningsprocedure en dat bijgevolg een middel, waarin wordt aangevoerd dat een milieuvergunning

onvoldoende rekening houdt met de verenigbaarheid van de inrichting met de goede ruimtelijke ordening, niet gegrond is. Ook het bezwaar inzake het bestaan van de bunker, dat geen betrekking heeft op een milieuaspect, is volgens haar niet aan de orde in een milieuvergunning. Wat de veiligheid van de inrichting betreft, merkt zij op dat de verwerende partij er in het kader van de motiveringsplicht niet toe gehouden is om elk bezwaar individueel te weerleggen, maar het volstaat dat uit de beslissing blijkt dat met de bezwaren rekening is gehouden en dat deze gemotiveerd zijn weerlegd, hetgeen volgens haar het geval is.

16. De verzoekster repliceert dat artikel 8octies, § 2, van het milieuvergunningsdecreet niet uitsluit dat in de milieu- en stedenbouwkundige vergunningsprocedure dezelfde bezwaren worden behandeld en aldus stedenbouwkundige en ruimtelijk gebonden bezwaren mee in rekening worden genomen gedurende een milieuvergunningsprocedure. Voorts stelt zij vast dat blijkens het advies van de afdeling Stedenbouwkundig Beleid en Onroerend Erfgoedbeleid het gebrek aan inachtneming van de aanwezige bunker de belangrijkste reden is van de onverenigbaarheid van de inrichting met de goede ruimtelijke ordening en dat de verwerende partij niet ingaat op die kritiek. Wat de veiligheid van de inrichting betreft, voert zij aan dat het bestreden besluit nergens gewag maakt van het brand- en ontploffingsgevaar van het in woongebied gelegen tankstation, doch zich beperkt tot een technische omschrijving van de installatie, zonder een concrete analyse van de mogelijke veiligheidsrisico's, de aanpak of de gevolgen ervan. Zij is van mening dat één alinea in het bestreden besluit onmogelijk kan volstaan ter motivering van het veiligheidsrisico van de opslag van gevaarlijke stoffen in een woongebied.

Beoordeling

17. Het wordt niet betwist dat de inrichting volgens het gewestplan Turnhout, vastgesteld bij koninklijk besluit van 30 september 1977, gelegen is in een woongebied.

Artikel 5.1.0 van het inrichtingsbesluit bepaalt :

"De woongebieden zijn bestemd voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf voor zover deze taken van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd, voor groene ruimten, voor sociaal-culturele inrichtingen, voor openbare nutsvoorzieningen, voor toeristische voorzieningen, voor agrarische bedrijven.

Deze bedrijven, voorzieningen en inrichtingen mogen echter maar worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving".

Krachtens voormelde bepaling kunnen inrichtingen voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf enkel in een woongebied worden toegestaan onder de dubbele voorwaarde dat zij bestaanbaar zijn met de bestemming woongebied en dat zij verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving. Bij het beoordelen van de bestaanbaarheid dient rekening te worden gehouden met de aard en de omvang van het bedrijf, waardoor een inrichting inzonderheid om redenen van ruimtelijke ordening niet in het betrokken woongebied kan worden ingeplant, ofwel wegens het intrinsiek hinderlijk of storend karakter van het bedrijf, ofwel wegens het bijzonder karakter van het woongebied. Bij het beoordelen van de verenigbaarheid met de onmiddellijke omgeving dient te worden uitgegaan van de specifieke kenmerken van de onmiddellijke omgeving die voornamelijk afhankelijk zijn van de aard, het gebruik of de bestemming van de in die omgeving bestaande gebouwen of open ruimten, of van de bijzondere bestemming die het bijzonder plan van aanleg van het gebied aan die omgeving heeft gegeven.

18. Het bestreden besluit is onder meer als volgt gemotiveerd :

"Overwegende dat de milieuvergunningsaanvraag een bestaand tankstation betreft dat veranderd wordt; dat een groenscherm wordt voorzien; dat de inrit van het tankstation op 3 m gelegen is van de perceelsgrens met de dichtstbijgelegen woning; dat binnen de 3 m met de dichtstbijgelegen woning geen installaties gepland worden;

Overwegende dat de bunkers niet werden geklasseerd, noch als beschermd monument opgenomen werden op een inventarislijst; dat de bunkers weinig toegankelijk zijn voor het publiek, omdat ze gelegen zijn op een privéterrein

met tankstation;

(...)

Overwegende dat de inrichting gelegen is op de zuidelijke hoek van het kruispunt Parklaan en Steenweg op Mol te Turnhout; dat op het kadastraal perceel 2-N-257P5 er thans ook een carwash in gebruik is die door de exploitant verhuurd wordt aan derden;

Overwegende dat aan de percelen, waarop de gevraagde exploitatie is gepland, aan de Steenweg op Mol, de Parklaan, een perceel met een woning en een perceel met een winkel palen".

Uit de aangehaalde overwegingen blijkt dat de verwerende partij de verenigbaarheid van de inrichting met de onmiddellijke omgeving heeft onderzocht en dat zij van oordeel was dat zich op dat vlak geen probleem stelde. Het blijkt niet dat die beoordeling feitelijk onjuist of kennelijk onredelijk is.

19. De verzoekster toont niet aan dat de onmiddellijke omgeving van de inrichting een uitgesproken residentieel karakter heeft. Uit de adviezen van het agentschap Ruimte en Erfgoed en van de afdeling Stedenbouwkundig Beleid en Onroerend Erfgoedbeleid blijkt in elk geval niet dat het om een woongebied met een residentieel karakter zou gaan. Bovendien wordt vastgesteld dat de inrichting gelegen is op de hoek van twee relatief grote wegen.

20. Wat betreft de opslag van 5.000 liter gevaarlijke producten in kleinverpakkingen, waarvoor in principe slechts een meldingsplicht geldt, maakt de verzoekster niet aannemelijk dat dergelijke opslag op zich zodanig grote veiligheidsrisico's meebrengt dat moet worden besloten tot de onverenigbaarheid van de inrichting met de onmiddellijke omgeving.

Met betrekking tot de opslag van 50.000 liter benzine en 50.000 liter mazout wordt in het bestreden besluit overwogen dat de twee ondergrondse tanks geplaatst worden op een afstand van meer dan 3 meter van de perceelsgrenzen en van het nieuwe gebouw, de tanks dubbelwandig zijn en voorzien van een permanent lekdetectiesysteem en een overvulbeveiliging, de vulpunten bovengronds worden voorzien op de vloeistofdichte tankpiste en op meer dan 2 meter van de dichtstbijzijnde ondergrondse tank, de

ontluchtingsleidingen worden voorzien op 3 m afstand van de westelijke perceelsgrens en op circa 3 meter van de tunnelcarwash en er drie nieuwe multiproductpompen worden geplaatst elk toegerust met zes verdeelslangen. Uit die overwegingen blijkt dat de verwerende partij op afdoende wijze rekening heeft gehouden met de veiligheids- en gezondheidsrisico's die verbonden zijn aan de opslag van benzine en mazout.

21. Met betrekking tot de potentiële geluidshinder veroorzaakt door de nieuwe tunnelcarwash, hetgeen overigens een milieuhygiënische aangelegenheid betreft, heeft de verwerende partij die hinder op goede gronden gerelativeerd door te wijzen op het reeds bestaande aanzienlijke achtergrondgeluid ingevolge de nabijheid van de Parklaan.

Het tweede middel is niet gegrond.

C. Derde middel

Standpunt van de partijen

22. In een derde middel voert de verzoekster de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel. Zij stelt dat van een zorgvuldige overheid minstens mag worden verwacht dat de veiligheids- en gezondheidsrisico's in grote mate doorwegen bij de beoordeling een milieuvergunningaanvraag, in het bijzonder wanneer te midden een bebouwd woongebied veel giftige en gevaarlijke stoffen worden opgeslagen in een klasse 1-inrichting die geacht wordt bijzonder hinderlijk te zijn, zoals 5.000 liter gevaarlijke producten in kleinverpakkingen, LPG, benzine en diesel, terwijl te dezen het bestreden besluit geen blijk geeft van enig onderzoek inzake de gezondheidsrisico's van de inrichting, noch van een grondige analyse van de veiligheidsrisico's bij brand en ontploffing. De verzoekster wijst erop dat de dichtste buur van de inrichting op enkele meters van de perceelsgrens woont en dat een zorgvuldige overheid bij het verlenen van een milieuvergunning extra aandacht dient te besteden aan de argumenten en bezwaren van de lagere

overheden, die de lokale situatie en de gevaren beter kennen.

23. De verwerende partij antwoordt dat de opslag van 5.000 liter gevaarlijke producten in kleinverpakkingen een onderdeel van de inrichting betreft dat tot klasse 3 van de Vlareem-indeling behoort, zodat aan dit onderdeel geen of slechts beperkte veiligheids- of gezondheidsrisico's zijn verbonden. Voor het overige verwijst de verwerende partij naar haar bespreking van het eerste en het tweede middel.

24. De tussenkomenende partij voert aan dat wel degelijk is nagegaan of de aanvraag veiligheids- en gezondheidsrisico's inhoudt. Zij stelt dat de verwerende partij rekening heeft gehouden met de in de onmiddellijke omgeving aanwezige bewoning, nu het bestreden besluit de positieve adviezen vermeldt van de afdeling Milieuvergunningen, van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie en van de afdeling Kwaliteitsbeheer van de Vlaamse Milieumaatschappij, zij de exploitatie uitdrukkelijk aanvaardbaar acht vanuit stedenbouwkundig en ruimtelijk oogpunt en er bovendien wordt voorzien in nieuwe dubbelwandige gecompartmenteerde tanks met permanent lekdetectiesysteem en overvulbeveiliging geplaatst op meer dan 3 meter van de perceelsgrenzen, in bovengrondse vulpunten op een vloeistofdichte tankpiste op meer dan 2 meter van de dichtstbijzijnde tank, in ontluchtingsleidingen op meer dan 3 meter van de perceelsgrenzen, in een aparte vloeistofdichte losplaats voor de tankwagen met een rioleringskolk aangesloten op een KWS-afscheider, in het lozen van het potentieel verontreinigd hemelwater van de tankpiste en de vulpunten via een KWS-afscheider in de openbare riolering en in preventieve maatregelen ter beperking van de geluidshinder door de nieuwe carwash. De tussenkomenende partij citeert de milieuhygiënische overwegingen van het bestreden besluit en is van oordeel dat de verwerende partij op grond hiervan terecht kon beslissen dat de hinder en de risico's van de inrichting tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt.

25. De verzoekster benadrukt dat het middel niet is beperkt tot de

risico's van de opslag van 5.000 liter gevaarlijke producten en dat het om een klasse 1-inrichting gaat. Zij merkt voorts op dat met het louter vermelden van positieve adviezen in het bestreden besluit bezwaarlijk wordt aangetoond dat de veiligheids- en gezondheidsrisico's van de inrichting werden onderzocht. Het respecteren van een afstand van 3 meter ten aanzien van de dichtste woning volstaat volgens haar niet om de risico's van de inrichting voldoende te beperken.

Beoordeling

26. Zoals uit de beoordeling van het tweede middel blijkt, heeft de verwerende partij de risico's die verband houden met de opslag van benzine, mazout, LPG en gevaarlijke producten in kleinverpakkingen bij haar beoordeling betrokken. De verzoekster wijst niet op bijzondere plaatselijke omstandigheden of specifieke kenmerken van de inrichting die maken dat een zorgvuldig handelende overheid de milieuvergunning zou hebben moeten weigeren.

Het derde middel is niet gegrond.

D. Vierde middel

Standpunt van de partijen

27. In een vierde middel voert de verzoekster de schending aan van de artikelen 7 en 8 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu (hierna : natuurbehouddecreet), van het besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 2010 tot vaststelling van gewestelijke instandhoudingsdoelstellingen voor Europees te beschermen soorten en habitats, van het beginsel "patere legem quam ipse fecisti", van het rechtszekerheidsbeginsel, van het standstill-beginsel en van het motiveringsbeginsel. Zij zet uiteen dat blijkens een studie van het Simon Stevin Vlaams Vestingbouwkundig Centrum de door de milieuvergunning bedreigde bunker geschikt is als vleermuizenhabitat en dat zijzelf, dierenarts van beroep, daar

zeer regelmatig de aanwezigheid van vleermuizen heeft vastgesteld, terwijl het bestreden besluit op geen enkele wijze motiveert waarom de betrokken bunker moet verdwijnen en niet kan worden behouden teneinde de gewestelijke instandhoudingsdoelstellingen voor vleermuizen in Vlaanderen te halen.

28. De verwerende partij antwoordt dat de verzoekster niet aantoont dat de betrokken bunker vleermuizen zou huisvesten en dat evenmin duidelijk is om welke soort van vleermuizen het zou gaan, hetgeen van belang is in het kader van de gewestelijke instandhoudingsdoelstellingen. Volgens de verwerende partij blijkt uit de door de verzoekster aangehaalde studie evenmin dat de bunker heden als vleermuizenhabitat dient, doch enkel dat hij mogelijk als vleermuizenhabitat zou kunnen dienen. Voorts merkt de verwerende partij op dat geen natuurrapport of enig ander verslag werd opgesteld zoals vereist door artikel 7, tweede lid, 2° en 3°, van het natuurbehouddecreet en dat het betrokken perceel geen habitat- of vogelrichtlijngebied betreft.

29. De tussenkomenende partij stelt vooreerst dat geen enkel bewijs voorligt dat de betrokken bunker vleermuizen huisvest en dat de door de verzoekster ingeroepen studie slechts aangeeft dat de bunker geschikt zou zijn voor vleermuizen. Het mogelijk geschikt zijn van een locatie voor de huisvesting van een beschermde soort, waarbij niet eens is aangetoond dat deze soort daadwerkelijk op die locatie voorkomt, acht de tussenkomenende partij onvoldoende om een vergunning te weigeren. Voorts betoogt zij dat geen enkele bepaling de gewestelijke instandhoudingsdoelstellingen voor de Europees te beschermen soorten bindend verklaart voor de administratieve overheden bij het nemen van bepaalde beslissingen, zoals in het kader van een milieuvergunningsprocedure en dat de bevoegde minister nog dient te bepalen hoe het nastreven van die doelstellingen in de praktijk zal worden gebracht. Wat het standstill-beginsel betreft, voert de tussenkomenende partij aan dat dit beginsel geen verbod inhoudt op een versoepeling van de milieuwetgeving, maar enkel op aanzienlijke verminderingen van het beschermingsniveau en dat te dezen door het verlenen van de milieuvergunning geen afbreuk wordt gedaan aan het bestaande

beschermingsniveau voor de in bijlage III van het natuurbehouddecreet opgenomen soorten.

30. De verzoekster repliceert dat het in het licht van de gewestelijke instandhoudingsdoelstellingen volstaat dat de vleermuizen in het gebied voorkomen, hetgeen zij reeds uitvoerig heeft aangetoond. Voorts stelt zij dat die doelstellingen wel degelijk bindend zijn voor een administratieve overheid in het kader van een milieuvergunningsaanvraag, aangezien die overheid zonder meer gebonden is door een besluit van een hogere overheid en "hier anders over oordelen (...) de regelgeving natuurbehoud, de instandhoudingsdoelstellingen, de Habitatrichtlijn en de vogelrichtlijn immers volledig (zou) uithollen, hetgeen nooit de bedoeling van de wetgever kan zijn geweest".

31. In haar laatste memorie laat de verzoekster nog gelden dat de vleermuis onder bijlage IV van de habitatrichtlijn valt en aldus in heel Vlaanderen beschermd wordt, zodat zij niet afzonderlijk moet aantonen dat de vleermuis ook in Turnhout een speciale bescherming nodig heeft.

Beoordeling

32. Artikel 7 van het natuurbehouddecreet luidt als volgt :

"Het onder artikel 6 bedoelde beleid is gericht op het nemen van alle maatregelen die nodig zijn voor de uitvoering van internationale overeenkomsten of verdragen betreffende het natuurbehoud of van akten betreffende het natuurbehoud, met inbegrip van Europese richtlijnen, vastgesteld op grond van internationale verdragen.

Met het oog op het nemen van de in het eerste lid vermelde maatregelen is de Vlaamse Regering ertoe gemachtigd om de bijlagen I, II, III en IV bij dit decreet te wijzigen op een van de volgende gronden, naargelang van toepassing:

1° hetzij als gevolg van de in artikel 15 van de Vogelrichtlijn of in artikel 19 van de Habitatrichtlijn bedoelde aanpassing aan de technische en wetenschappelijke vooruitgang;

2° hetzij als gevolg van de feitelijke vaststellingen die in het in artikel 10 bedoelde Natuurrapport gedaan worden betreffende de vogelsoorten van de bijlage I van de Vogelrichtlijn, dan wel betreffende de habitats van bijlage I van de Habitatrichtlijn of de dier- en plantensoorten van bijlage II of IV van diezelfde richtlijn;

3° hetzij als gevolg van de feitelijke vaststellingen die gedaan worden in het verslag in uitvoering van artikel 17.1 van de Habitatrichtlijn.

Onverminderd wat bepaald wordt in het eerste lid, wordt in de maatregelen genomen in uitvoering van de Habitat- en Vogelrichtlijn rekening gehouden met de vereisten op economisch, sociaal en cultureel gebied en met de regionale en lokale bijzonderheden".

Artikel 8 van hetzelfde decreet bepaalt :

"De Vlaamse regering neemt alle nodige maatregelen ter aanvulling van de bestaande regelgeving om over het gehele grondgebied van het Vlaamse Gewest de milieukwaliteit te vrijwaren die vereist is voor het behoud van de natuur en om het standstill-beginsel toe te passen zowel wat betreft de kwaliteit als de kwantiteit van de natuur".

33. Bijlage IV van de richtlijn 92/43/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna (hierna : habitatrichtlijn) vermeldt de dier- en plantensoorten van communautair belang die strikt moeten worden beschermd. Daartoe behoren ook vleermuizen (alle soorten microchiroptera).

34. Bij besluit van 23 juli 2010 heeft de Vlaamse regering gewestelijke instandhoudingsdoelstellingen voor Europees te beschermen soorten en habitats vastgesteld. De bijlage van dat besluit bevat onder meer gewestelijke instandhoudingsdoelstellingen voor de Europees te beschermen soorten. Punt 9 van die doelstellingen is gewijd aan "zoogdieren-vleermuizen". Voormelde bijlage bevat ook gewestelijke instandhoudingsdoelstellingen voor de Europees te beschermen habitats en voor de Europees te beschermen vogelsoorten.

35. De verzoekster toont niet aan dat de vleermuizensoorten, vermeld in bijlage IV van de habitatrichtlijn of in de bijlage van het voornoemde besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 2010, in de bewuste bunker voorkomen. Haar argumentatie op dit punt blijft beperkt tot een loutere bewering in het verzoekschrift en een verwijzing naar een document van het Vlaams Vestingbouwkundig Centrum Simon Stevin. Dit document stelt desbetreffend :

"Mits een paar kleine aanpassingen is deze bunker ook geschikt als vleermuizenhabitat. De omgeving van de bunker is immers een geschikt jachtgebied voor vleermuizen. De groene elementen in het omliggend landschap worden gebruikt om zich van en naar hun jachtgebied te verplaatsen. De aanpalende groenbeplanting in de lengterichting van de Parklaan (de naam spreekt van zichzelf voor de groene omgeving) vormt een goede verbinding naar de ruimere omgeving, wat erg belangrijk is voor vleermuizen. Hierbij zou men voldoen aan de gewestelijke instandhouding doelstellingen (IDH's) voor vleermuizen in Vlaanderen volgens de Habitat- en Vogelrichtlijnen. Er zijn momenteel reeds vleermuizen aan de bunker gesignaleerd".

Uit het geciteerde document blijkt niet dat de bunker actueel dienst doet als habitat voor vleermuizen, enkel dat deze locatie als toekomstige habitat geschikt zou kunnen zijn. Alleen al op grond van de vaststelling dat het middel feitelijke grondslag ontbeert, dient het te worden verworpen.

Het vierde middel is niet gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het beroep.

2. De verzoekster wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van drie juli tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Luc Hellin